

DZĪVS MŪŽU MŪŽAM

Jāņa Atklāsmes grāmatā 1:17b-18 rakstīts: ***“Nebīsties! Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.”***

Ir atausis Lieldienu rīts! - Tā lielā, skaistā diena, kad varam pacelt balsis Dieva slavēšanā, jo “nāve ir aprīta uzvarā”! Tukšais kaps par to liecina un dāvā mums pilnīgu cerību. Nāve nav varējusi noturēt Jēzu, un tā nenoturēs arī mūs.

Caur Lieldienu dziesmām skan prieka vēsts, ko eņģeļi pasludina sievietēm, kuras tajā rītā nāca uz Jēzus kapa vietu, lai sagatavotu mirušā miesas apbedīšanai. ***“Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušajiem? Viņš nav šeit,- bet Viņš ir augšāmcēlies!”***

Augšāmcēlies! Ne- lai atkal mirtu. Nē- nāvei nav vairs varas! Salauztas tās važas, un Viņš ir cēlies uz mūžīgu dzīvību.

Jēzus sacīja Jānim: ***“Es biju miris- un redzi,-Es Esmu dzīvs mūžu mūžam!”***

Jēzus Kristus ir dzīvs uz visiem laikiem, - uz mūžību, mūžu mūžam! Mūžībai nav beigas- arī 1000 līdz 10 000, miljoniem gadu no šīs dienas Viņš vēl būs dzīvs. Un ne tikai Viņš, bet arī visi tie, kas ir Viņā. Jo Kristus augšāmcelšanās no mirušajiem atvēra ceļu arī mums.

Jēzus izlēja savas asinis pie krusta Lielajā Piektdienā, tā paņemdams uz sevi mūsu sodu. Viņš nomira mūsu vietā. Jēzus to darīja mīlestībā: ***“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgu dzīvību.”***

Jēzus mira, lai mēs varētu dzīvot mūžībā. Toreiz pie Lācara kapa Jēzus sacīja: ***“ Es Esmu augšāmcelšanās un dzīvība; kas man tic, dzīvos, ja arī tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam!”***

Jēzus ir augšāmcelšanās un dzīvība. Ja ticam uz Viņu, tad arī mēs dzīvosim mūžīgi – mūžu mūžam. Tādēļ jau arī Jēzus pasaulē nāca. Viņš nāca, lai mūs salīdzinātu ar Dievu, lai mums varētu būt dzīvība kopā ar Viņu Tēva namā. Mācot par Tēva namu, Jēzus sacīja, ka Viņš ņems savējos pie Sevis, lai tur, kur ir Viņš, būtu arī mēs.

Bez Viņa nāves un augšāmcelšanās mēs tur netiktu, jo pēc dabas, no dzimšanas mēs esam grēcinieki. Nekas grēcīgs nevar Dievam tuvotes. Jēzus izlietās asinis salīdzina mūs ar Dievu. Pāvils to izskaidro ***„Ja, ja jau viena cilvēka pārkāpuma dēļ nāve caur šo vienu kļuvis par valdnieku, cik daudz vairāk tie, kas saņēmuši žēlastības un taisnības dāvanas pārpilnību, kļūs dzīvības valnieki caur šo vienu Jēzu Kristu.***

Tatad, ka viena cilvēka pārkāpuma dēļ pār visiem nākusi pazudināšana, gluži tāpat viena cilvēka taisnības darbs visiem nes taisnošanu un dzīvību. Jo, kā ar viena cilvēka nepaklausību neskaitāmi kļuvi grēcinieki, tāpat ar viena cilvēka paklausību neskaitāmi kļūs taisnoti. Bet bauslība ienakusi starpā, lai pārkāpums vairotos, bet kur vairojas greks, tur pārparim vairojusies žēlastība, lai tāpat kā līdz šim grēks ir valdījis nāvē, turmāku valdītu žēlastība caur taisnību uz mūžīgu dzīvību, caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.”

Caur vienu cilvēku- Ādamu- grēks un nāve ienāca pasaulē. Tas skar mūs visus. Ādama nepaklausība ielaida grēku un nāvi cilvēka dzīvē. Kristus paklausība Dievam, Viņa mīlestības upuris mums panāca pestīšanu- visiem, kas tic. Kad mēs uz Viņu ticam, tad mūsos nāve ir aprīta uzvarā. Kādā dienā mums katram fiziski būs jānomirst, tāpat kā Kristus fiziski nomira.

Lielajā Piektdienā Jēzus mirušās miesas noņēma no krusta. Tās ieguldīja labvēļa kapā. Jo sabata diena bija tuvu, tāpēc nebija laika sarīkot kārtīgas bēres. Tanīs dienās mirušos svaidīja ar zālēm un ietina tos audekla drānā. Tas viss tika atlikts uz svētdienas rītu, jo sabbatā to nedrīkstēja darīt.

Svētdienas rīts- Lieldienu rīts, kaut arī tas iesākās ar smagumu, ar melnu mākonī, ātri vien noskaidrojās un pārvērtās par visskaistāko dienu. Sievas, kas apmeklēja kapu, varēja nest mācekļiem prieka vēsti- bēres nebūs! Jēzus ir dzīvs- Viņš ir augšāmcēlies!

Arī mūs kāds reiz guldīs kapā. Dieva noliktā laikā ievilksim pēdējo elpu un slēgsim acis ciet. Bet darīsim to, zinādami, ka tās nebūs beigas. Ja slēgsim acis Kristū, tad tās atkal atvērsim Viņā uz mūžīgo dzīvību.

Apustulis Pāvils rakstīja Tesaloniķiešu draudzei: **„Mēs gribam , brāļi , lai jūs būtu skaidrībā par tiem, kas aizmigusi, un lai jūs nenodotos skumjā ka tie, kam nav cerības. Jo tapat, kā mēs ticam, ka Jēzus ir nomiris un augšāmcēlies, Dievs arī aizmigusos caur Jēzu vedīs godībā kopā ar Viņu.”**

Dieva noliktā stundā atskanēs pēdējā bazūne. Visi, kas Kristū miruši, tiks augšāmcelti un tiks aizvesti uz Tēva namu, kur dzīvosim mūžu mūžam. Redziet- Kristus augšāmcelšanās nodrošina arī mūsu augšāmcelšanos!

Lieldienu prieka vēsts ir, ka – Kristus ir augšāmcēlies! Viņš ir dzīvs mūžu mūžam! Kas uz Viņu tic, tam šī dzīvība arī brīvi dota. Kā tad mums būs dzīvot? Apustulis Pāvils uz šo jautājumu atbild:

„Tērpsimies ticības un mīlestības bruņās un izliksim pestīšanas cerības bruņu cepuri. Jo Dievs mūs nav nolīcis dusmībai, bet lai mēs iegūtu pestīšanu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, kas par mums ir miris, lai mēs kopā ar Viņu dzīvot, vienalga vai esam nomodā vai aizmigusi.”

Lai mēs kopā ar Viņu dzīvotu, šodien Lieldienu dienā apzināsimies no jauna- cik ļoti Dievs mūs ir mīlējis. Apzināsimies, ka nāve aprīta uzvarā. Apņemsimies nenodoties skumjām kā tādi, kuriem nav cerību.

Dzīvosim ticībā! Dzīvosim Lieldienu priekā! Dzīvosim tam, kas ir dzīvs mūžu mūžam,- kura rokās ir nāves un elles atslēga ! Nelīksim cerību ne uz ko citu. Dzīvosim Jēzum vien ! Nāksim, zemosimies Viņa priekšā un nodosim sevi Viņam; ne tikai daļēji, bet pilnīgi!

Kristībā mēs tiekam pieņemti Jēzus ģimenē. Iesvētībā solāmies Viņam kalpot, sekot, dzīvot. Šodien, Lieldienās, pieminot Jēzus krusta nāvi un Viņa augšāmcelšanos- nāksim no jauna Viņa priekšā! Uz altāra ir maize un vīns- Viņa miesa un asinis, kas mums dots. Nāksim, piedalīsimies Viņa svētajā mielastā, lai arī mums būtu daļa pie Viņa.

Jēzus teica:” **Kas bauda Manu miesu un dzer manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, un es to uzcelšu pastara dienā. Ja mana miesa ir patiess ēdiens un manas asinis patiess dzēriens. Kas manu miesu bauda un manas asinis dzer, paliek manī un es viņā. Itin kā mani sūtījis dzīvais Tēvs , un Es esmu dzīvs Tēvā, tāpat arī tas , kas mani bauda, būs dzīvs manī. Āmen.**